

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

וְיִהְיֶה בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד

במפת הברד, השבע עצמו התהפך. ה' הוריד מן השמים מים קפואים ובתוכם אש בוערת - שני כחות מנגדים לחלוטין שברד כלל "נלחמים" זה בזה, כדי להראות לפרעה שהכח של ה' אינו מגבל לשבע.

זמני השבת

ערים	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
ירושלים	16:42 (16:22: 40)	17:34	18:09
תל אביב	16:41	17:32	18:05
חיפה	16:41	17:32	18:04
באר שבע	16:43	17:35	18:09

הזמנים על פי לוח ערוץ 2000 לשבת זמני "אור החיים"

אם היורשים רצונם לעשות נחת רוח למת, להשיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינה של גיהנום, אין שום אופן כי אם לשפוך שיש בפני מלכו של עולם בעד המת. ויקבצו עשרה אנשים כשרים יודעי ספר ויעשו למת סדר התיקון שכתבנו (רבי יהודה פתיה זצ"ל). ראש חודש שבט יהיה ביום שני. המולד יהיה ביום ראשון בשעה: 03:06 ו'ז' חלקים.

עוצמת מעלת תיקון הנפטרים המקובל הרב יוסף ביטון

התפוח שפוחת שערים! הרב עמנואל מזרחי

התכשיטים של השולחן! הגבי דפנה זולפיאן

הם הביטו בו בתדהמה: זה אתה?! הרב ארז קדוסי

שריקת הציפור שהדהימה את החוקרים הרב עידו סממה

המגזין מוקדש לע"י: עמנואל בן עישה, אילנה בת רחל, משה בן זילפה, אסתר בת מלכה, שלמה בן דוד, ורדה בת נעמה | לרפואה שלמה: ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר | לברכה והצלחה: אספה בן אלמיי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה | לזיווג הטוב: שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בן דבורה | לפרנסה בשפע ובריאות: שלומי יוסף בן טלי, דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, נסים בן שרה, רינה דינאלה בת שושנה | לחזרה בתשובה: דינאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | לזרע בר קיימא: אילה תהילה בת חדור, יצחק מימון בן רינה

עוצמת מעלת תיקון הנפטרים

מה ההבנה במעשי הניסים עם המטה והנחש שמופיעים בפרשתנו?

"חז"ל הקדושים אומרים שהמטה של משה רבנו הוא מעשרת הדברים שנבראו בערב שבת בראשית, בין השמשות. המטה היה כלי מוכן מראש להשראת כוחות על-טבעיים, וכתוב בחז"ל הקדושים שהיו חקוקים בו שמות קודש, כולל שם השם המפורש. הרעיון העמוק בדבר מוסבר בדברי הרמח"ל בספר "דרך ה'". הקדוש ברוך הוא חקק בעולמו כל מיני חוקי טבע. אך לצד זה, הוא חקק גם מציאויות שונות ש"שברו" את אותם החוקים. הרמח"ל מסביר שהקדוש ברוך הוא עשה זאת בצורה כזו, שיכל המקום אשר את שמי אבוא אליך וברכתך". יש לקב"ה שמות רבים מעבר למה שאנו מכירים, שמות שכתובים בספרים הקדושים. כל שם ושם הוא כמו כפתור – כשלוחצים עליו יורדות השפעות מן השמיים. ועל המטה של משה רבנו היו חקוקים שמות קודש. כאשר משה רבנו עשה פעולה גשמית עם המטה, הוא הפעיל את מערכות השמיים באותו נושא, וכך נוצרה הפעולה הניסית. כל הרעיון האלוקי בעשר המכות שנעשו על ידי המטה היה להכניע את הנחש הקדמוני. בעלי המוסר שואלים: מדוע האות, הסימן, הראשון היה לקחת את המטה ולהפוך אותו לנחש? משה ואהרן רמזו לפרעה: על עם ישראל, העם של ה', אי אפשר להשתלט. ומה שפרעה הצליח לשעבד אותם הוא רק לאחר שהצליח לשעבד את הרוחניות שבהם – הוא הפך את החומר לממשות; המטה, שהוא מקל פשוט, הפך לנחש. הנחש מחליף כל הזמן את עורו – מכוניות חדשות, טלפונים חדשים. הנחש מתחדש ללא הרף. משה ואהרן אמרו לפרעה: אנחנו נלמד את עם ישראל שהחומר הוא דבר פשוט, הוא בא לשרת אותנו. אנחנו לא צריכים לרדוף אחריו ולא להתפעל מהתחדשויות".

מהי המעלה הגדולה והמיוחדת של תיקון הנפטרים?

"ידוע ומפורסם שאת התיקון הגדול הזה ייסד רבי יהודה פתיה זיע"א, גדול המקובלים. מי שמכיר את ספריו, ובפרט את הספר 'מנחת יהודה', יודע שהוא עסק בתיקון נשמות. יש שם מאות סיפורים של נשמות שתיקן והוציא דיבוקים. הוא היה יחיד בדורו, ואולי יחיד בדורות. כמעט ולא מצאנו מדרגות כאלה בכל הדורות של התעסקות ותיקון נשמות. היות שתיקון נשמת המתים היה חשוב כל כך בעיניו, זכה הצדיק להוריד לעולם את התיקון המפורסם בכל העולם – 'תיקון הנפטרים'. אני רוצה להקריא את לשון קודשו מספרו: 'אחר פטירת האדם נפרעים ממנו על חטאיו קודם שיכניסוהו בגיהנום' – זה עדיין בשלב של כף הקלע, לפני גיהנום. יש מצבים רבים של עונש, וכמעט רוב בני האדם לא נמלטים מעונשים אלו. לכן, אם היורשים רוצים לעשות נחת רוח למת ולהושיעו מכף הקלע, מגלגולי הדומם-צומח-חי-מדבר, ומדינה של גיהנום – אין דרך אחרת אלא לשפוך שיחה ולבקש סליחה ממלכו של עולם בעד המת. הדרך היא לקבץ עשרה אנשים כשרים, יודעי ספר, שיעשו וילמדו את סדר התיקון. המקובל האלקי רבי שמואל דרזי זצוק"ל כתב בספרו 'רפואת הנפש': 'אפילו אם המנוח הוא צדיק, טוב לעשות לו תיקון נפטרים, כדי שיתעלה עוד דרגות בגן עדן. כל הנשמות צריכות תיקון. וזה יחיש את הגאולה'. חכם שמואל דרזי, מגלה לנו שהתיקון הזה יחיש את הגאולה – שתלוי בתיקון הנשמות, ועד שלא יתקנו כל הנשמות – הגאולה מתעכבת. בתיקון שנערך בערוץ 2000 יש מעלה מיוחדת: הזכות הגדולה של זיכוי הרבים ומיליוני שעות לימוד התורה – כל הזכויות האלה עולות עם התיקון של הנפטרים שעורך ערוץ 2000 עבור אותו נפטר או נפטרת. לכן לא יתעצל האדם, ויערוך לקרוביו את התיקון".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30
לייעוץ אישי וברכה מהרב, חייגו 073-3212998

חושג ביהדות

"ויכנוד לו פרעה"

ביטוי המתאר את טירובו של פרעה לשלח את בני ישראל, למרות המכות הקשות שנחחו על מצרים. הפרשנים התלבטו בשאלה: אם ה' הכניד את ליבו, מה פשעו של פרעה? הרמב"ם מבאר שפרעה חטא מרצונו החופשי בחמש המכות הראשונות, וכעושו על כך נמנעה ממנו התשובה. הרמב"ן מסביר שגם כאשר פרעה הראה סממני חרטה, היה זה רק רצון להימלט מהעונש. כמשל לכן שלפרעה לא הייתה את ההבנה להבין מי עומד מולו, המדרש מדמה את פרעה לחמור שגבה מס מאריה, מלך החיות.

זמן קריאה: 2 דק

למה דווקא עשר מכות?

נשהקב"ה

החליט להוציא את

עם ישראל ממצרים, הוא

יכול היה לעשות זאת במכה אחת

חזקה שתכניע את פרעה מיד. אז למה

עשר מכות?

לדעה אחת, עשר המכות באו כנגד עשרת הדיברות – כדי להראות שהכוח שנתן את התורה הוא אותו כוח שהכה את מצרים. לדעה נוספת, המכות באו כנגד עשרה המאמרות שבהם נברא העולם, להראות ששליטת הקב"ה על הסבב היא מוחלטת.

המהר"ל מסביר שהמכות מתחלקות לשלוש קבוצות, שנועדו ללמד שלושה עיקרים: הראשונות – ללמד שהקב"ה קיים, האמצעיות – שה' משגיח ומנהיג את העולם, והאחרונות – ללמד שאין בעולם כוח שיכול לעמוד מול הקב"ה.

המגזין נצפה

שגירות המגזין הגב' אילנית מלכה לא יתירה על המגזין גם בקניין ג'ונגליין בפקס שבחאילנד

זלאתם את המגזין באקום מאניין?

לחצו לטלפון או לזכאפ:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

הצצה לפרשה

אצבע אלקים הוא

חרטמי מצרים חודו למשה שאינם מסגלים לבצע כזה דבר קטן כגדל של כנה בכשוף וחודו פי אצבע אלקים היא.

ערוץ 2000

מזל: ערוץ 2000 להפצת יהדות

עורר: נפתלי | ביקורת: חברי ועדת הביקורת

גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו @ כל הזכויות שמורות

מרכיזה: *2610 שילוחה 1

להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחונ בית ללא עלות

חייגו: 073-321-2992 זמן 24/6

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפיצי המגזין: חייגו 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוצאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערוך יתן לפנות

כתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

ההנהגה הנכונה לימי השובבי"ם הקדושים

דיבור, ויש לעודד דבר זה, ובפרט בשבתות. וכל מה שכתבנו הוא לבני תורה ואברכים, שלא יתבטלו מסדר לימודם, שהרי לא מצינו שום מקור בפוסקים הקדמונים לתענית דיבור גם באופן שלא יבקש איזה דבר הנצרך לו.

והן אמת שריבוי הדיבור מגונה, וכמאמר התנא במסכת אבות: כל המרבה דברים מביא חטא. ועוד אמרו שם, כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לנוף טוב מן השתיקה, וגם כי השתיקה מביאה מורא, והיא מסימיני החכם. ומרן החיד"א בספרו "פתח עינים" ביאר זאת על פי מה שאמרו במדרש "שומר טוב", שהמדבר דברים בטלים יוצאים מליבו כנגדם דברי תורה, משל לחבית מלאה דבש על כל גדותיה, על כל רביעית מים שנכנסת לתוכה יוצאת כנגדה רביעית דבש.

והנה לעשות תענית דיבור כשאנו באמצע לימודו לא מצינו מקור לזה בש"ס והראשונים שיצטרך לרמוז בידיו וכדו' לבקש הנצרך לו. ורק גדולי התורה והחסידות בדורות האחרונים הם שחידשו עניין זה, כדי שהאדם לא יגרר לדברים בטלים, ויוכל להקדיש את היום כולו לתורה ולתפילה. ונפקא מינה שאם נצרך לבקש מחברו שיגיש לו איזה חפץ, יכול לבקש בפיו הדבר שרוצה בו, בפרט אם חברו אינו מבין את הרמז.

מה הכשר?

מה בפרשתנו מכונה "מורשה"?

יוצאים את התשובה? שלחו לנו למייל!

תשובה מהמגזין הקודם:
אהרן נקרא לוי, ויתרו נקרא כהן.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

נרשת וארא

121

פסוקים בפרשה!

הפסוק השבוע:

”כֹּה אָמַר” (יחזקאל, כ"ה)

2

הפרשה ה'2 של החומש

ה'2, שמות.

נחשאים בפרשה:

ארבע לשונות של גאולה, בני ישראל לא מקבלים אח דברי משה רבנו על הגאולה הקרבה, ייחוסם של משה ואהרן, הצטרפות אהרן לשליחותו של משה רבנו, משה ואהרן מתייצבים לפני פרעה, תחיית עשר המכות.

האם יש מצוות
כבוד הורים
בתיקון נפטרים?

24/6

בכל חלקי
השולחןבשול
שפותמענה ההלכה
העולמיערוץ
2000

מאגזין את השבוע

לשאלות חייגו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL

03-613-2000

לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.

דבר שאלתו על אודות ההנהגה הנכונה

בימי השובבי"ם, האם ראוי לעשות תעניות

ותיקונים, כדברי המקובלים.

הנה, בספר "ליקוט יוסף" – הלכות ימים נוראים הבאנו שיש הנהגים להתענות בערב ראש השנה והוא מנהג טוב, אך אין בזה חיוב, ואם בגלל התענית ימנע מלמודו, עדיף שילמד ולא יתענה. כי עיקר גדול הוא שאין לך דבר גדול יותר מלמוד תורה, ובפרט בדורות הללו שירדה חולשה לעולם, ודי שיקבע זמן לחשבון נפש על מעשיו, ויכוון ליבו לשוב בתשובה ולהתחזק בלימוד התורה. ובעניין אברכים ובחורי ישיבה כתבנו שם שאם ישכמו לסליחות עלולים להתבטל מסדר לימודם ביום, "ישתדלו לקום לומר סליחות במקצת חודש אלול... ואם גם זה לא יכלו לעשות ימשיכו בסדר לימודם כרגיל, שתלמוד תורה כנגד כולם".

והנה, את שני המנהגים הנ"ל

(צילום: גנסי איליה)

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

השריקה שהדהימה
את החוקרים

הרב שלמה וולבה זצוק"ל, מגדולי המשגיחים בדור האחרון, סיפר פעם לתלמידיו על מחקר מרתק שערכה קבוצת חוקרים באירופה; הם התעניינו בלהקת ציפורים מקומית ובדרך המדהימה שבה הן מתגוננות מפני נשרים טורפים. מה שגילו היה פשוט יוצא דופן: ציפור תצפית אחת עמדה בראש הגבעה. ברגע שזיהתה נשר מתקרב, היא השמיעה שריקה מיוחדת – וכל הלהקה, כאחת, נפלה ארצה והתחבאה. כשהסכנה חלפה, השמיעה הציפור שריקה נוספת, הפעם במנגינה שונה. הפעם זו הייתה הודעה על חזרה מלאה לשגרה.

כדי לברר את העניין עד תומו, החוקרים הכניסו מספר ציפורים למעבדה. הן הטילו גוזלים, והחוקרים הפרידו את הגוזלים מהוריהם מיד לאחר שבקעו. הגוזלים גדלו בבידוד מוחלט – ללא כל קשר לציפורים אחרות, ללא כל "חינוך". כשהגוזלים היו בני שבוע בלבד הפעילו החוקרים הקלטה של אותה שריקה אזהרה שנשמעה בטבע. התוצאה הייתה מדהימה: בשריקה הראשונה כל הגוזלים נפלו מיד על רצפת הכלוב. ואז הושמעה השריקה השנייה – וכולן חזרו להתעופף. השאלה הגדולה של החוקרים, שקיבלה מענה תיאורטי בלבד, היא: איך זה הגיוני?

גוזל בן שבוע, עיוור, שמעולם לא שמע את קול

השידור הקבוע ביום
שלישי בשעה 21:00
ניתן להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

ההוראה של הסבתא הגויה: שים כיפה!

"אה, זה?" מחיך האיש התקוע. "סבתא שלי פעם אמרה לי: תשמע, אם אי פעם תיתקע בדרך ותצטרך עזרה, שים את הבד הזה על הראש. מישוהו כבר יגיע לעזור לך". היהודי לא האמין למשמע אוזניו.

"תקשיב", המשיך הגוי, "אני תקוע פה כבר שעה שלמה. אף אחד לא עזר לי. אף אחד! ואז זכרתי בסבתא שלי, שמתי את זה על הראש – ותוך עשר דקות אתה באת!"

הסבתא הזאת ידעה משהו שלפעמים אנחנו שוכחים.

היא ידעה שיהודי לא יכול לעבור על פני מישוהו שצריך עזרה. זה פשוט בדנ"א שלנו. גם אם השעון לוחץ, גם אם השבת כבר כמעט כאן – אנחנו נעצור ונושיט יד לאח שלנו.

כי ככה אנחנו בנויים. אנחנו עם של רחמים, בני רחמים. עם של גומלי חסדים. וכסבתא לא-יהודייה מבינה את זה – אולי הגיע הזמן שגם אנחנו נזכור מי אנחנו באמת.

אז אולי הגיע הזמן שגם אנחנו נדע מי אנחנו. להעריך את עצמנו, לייקר את מעמדנו, לצאת ממצרים של אז ומתרבות ההפקר של היום – ולזכור: אנחנו עם סגולה. אנחנו של הקדוש ברוך הוא. אנחנו של ישראל. שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

זכירת יציאת מצרים היא אחת מעשר הזכירות שחייב אדם לזכור בכל יום, שנאמר: "זָכֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יָצִאתָ מֵמִצְרָיִם". ציווי הזכירה הזה אינו סיפור היסטורי לספרי ההיסטוריה. זה הבסיס לזהות שלנו, הרקע למהות שלנו.

היה שם הכול: יד ה', ניסים, נפלאות, עשר מכות שמוטטו אימפריה שלמה. אבל מעבר לכל זה – הצהרה אלוקית חדשה וברורה: יהודי וגוי אינם אותו דבר.

המכות הוכיחו את זה שוב ושוב: מצרי נפגע, יהודי לא.

דם אצל המצרים, מים אצל ישראל. אריות וחיות רעות משתוללות בבתי המצרים – ובגטו הקטן של בני ישראל שקט מוחלט. אפילו הטבע, שאינו מבחין בין איש לאיש, קיבל הוראה מלמעלה להבדיל בין ישראל לעמים.

וזו בדיוק הזכירה שאנחנו מצווים לזכור מדי יום: אנחנו לא גויים. אנחנו יהודים. אם הדם, הצפרדעים, האריות ושאר איתני הטבע ידעו זאת – גם אנחנו צריכים לזכור את זה כל יום.

אנחנו שונים. אנחנו מיוחדים. אנחנו של הקדוש ברוך הוא.

והזכירה הזו מחייבת. יהודי מתנהג אחרת, חי אחרת, נמדד אחרת. למה? כי זה הדנ"א הרוחני שלנו: ביישנים, רחמים וגומלי חסדים.

זמן קריאה: 2.5 דק'

ההכנות לשבת מתחילות בצאת שבת?

ישנן דעות שונות באשר למועד תחילת ההכנות לשבת. יש אומרים שיש להתחיל כבר ממוצאי שבת את ההכנות לשבת הבאה – בניקוי הפמוטים ובדיקת ניקיון בגדי השבת. יש אומרים שמתחילים מיום רביעי בשבוע. יש שצינוני כי הנחת השבת הקודמת כנראה היא עצמה ההכנה לשבת הבאה.

זמן קריאה: 0.5 דק'

א ו ת
מילים, שתי השקפות עולם שונות לחלוטין. היהודי מפרש: החיים זו חתונה – כל יום רוקד מישוהו אחר. אם לא רקדתי היום, ארקוד מחר. יש תקווה, יש המשך, יש התחדשות.

הגויים מפרשים: יש את היום, אין מחר – ולכן אכול ושתה כי מחר נמות. אין תקווה, אין המשך. הייחוד של היהודי הוא בתפיסה המציאות של "למחר" – האם יש ציפייה והתחדשות, או רק ייאוש וחשש.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

בני מזל דלי:

כל האמת בפרצוף!

ילידי חודש שבט, בני ובנות מזל דלי, מתאפיינים בטוב לב נדיר. ההתחשבות שלהם בזולת מגיעה לרמות יוצאות דופן, עד כדי ביטול מוחלט של צורכיהם למען הזולת.

בעומק נשמתם הם אנשי אמת טהורים, חסרי צביעות וחנופה. בעלי אוזן קשבת ושכל ישר, הם לא מתפשרים על האמת – לפעמים יטיחו אותה בזולת גם אם היא לא תמיד נעימה. בלי להצדיק את ההתנהגות הזו, אפשר לומר שמקורה דווקא בנקודה חיובית בתוכם: מכיוון שהם לא משוחדים ונקיים לחלוטין, הם מרשים לעצמם לומר את אשר בליבם.

עם זאת, עליהם להבין שלא תמיד כדאי להיות "צודק" – בטח לא כשזה בא על חשבון יהודי אחר, ובמיוחד בהקשר של זהירות במצוות שבין אדם לחברו.

בפרשת השבוע נאמר: "וְשָׁמַעְתָּ פֶּתַח בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה".

גדולי החסידות הסבירו את ההבדל המהותי בין "עמי" ל"עמך" דרך המילה "למחר": הגוי דואג למחר, היהודי אינו דואג למחר. היהודי מאמין בעובדה שה' הוא "מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית" – ההתחדשות המתמדת הזו נותנת לו אמונה, ציפייה, תקווה ואופטימיות.

אולם יש תחום אחד שבו היהודי כן דואג למחר: תורה, מצוות ומעשים טובים, כפי שאמרו חכמינו ז"ל: "התקן עצמך בפרזודור כדי שתיכנס לטרקלין".

במסכת עירובין דימו חכמינו ז"ל את העולם הזה לחתונה. לעומת גישה הגוי, כפי שפירש אותה הנביא ישעיהו: "אכול ושתה כי מחר נמות".

זמן קריאה: 1 דק'

ההגנה המיוחדת של ארץ ישראל

כמה זמן ארכה תקופת עשר המכות?

במשנה מסכת עדויות פרק ב, משנה י: "הוא [רבי עקיבא זיע"א] היה אומר: חמשה דברים של שנים-עשר חודש: משפט דור המבול – שנים עשר חודש; משפט איוב שנים-עשר חודש; משפט המצריים – שנים-עשר חודש; משפט גוג ומגוג לעתיד לבוא – שנים-עשר חודש; משפט רשעים בגיהנום שנים-עשר חודש שנאמר: וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֻדְשׁוֹ."

הרבה פעמים רואים שיש כל מיני אסונות טבע בעולם שמזכירים ממש את מכות מצרים. ובחסידי ה', בישראל לא רואים דברים כאלה. האם יש על ארץ ישראל שמירה מיוחדת?

בוודאי כן. עיין בספר חסד לאברהם שכתב: "זהו ההשגחה הראשונה אשר הקדוש ברוך הוא משגיח על הנמצאים, כמו שאמר רבותינו ז"ל שהקדוש ברוך הוא יושב זון מקרני ראמים עד ביצי כינים, והכול הוא בהשגחה גמורה בהשפעה הנשפעת על ידי השוטרים המופקדים עליהם שהם צורות אל השפע לקבל מציאות ההשגחה מכל מין ומין שיהיה (מפני) [ממיני] ההשגחה הנ"ל: והנה אותן השוטרים יש להם ב' בחינות, הבחינה הראשונה הם שוטרים הממונים בארץ ישראל שהם קדושים המופקדים על כל מיני המציאות כולם, ולכן אמרו רבותינו ז"ל בנטח ברכתם על הארץ ופירותיה כי הם קדושים ופעולתם בקדושה. הבחינה הנוספת הם השוטרים הממונים שבחוץ לארץ שהם הכוכבים והמולות שאינם פועלים כלל בארץ ישראל, כמזכר [בזוהר הקדוש] בפרשת תרומה... ואינם משמשים רק כעין כל טבעי המשתמש כפי מציאותו. אומנם כן, בחוץ לארץ הם פועלים פעולות כל כוכב וכוכב בכל מין ממני הדשאים והצמחים והאילנות וכיוצא. ויש כוכבים על הבהמות וגם יש מיני כוכבים ממונים על כסף וזהב. אבל בארץ ישראל אין הכוכבים ממונים על שום דבר כי אם מלאכים הקדושים הנזכרים."

מדהים! שמעתי שגם התפילה בארץ ישראל היא עולה יותר. זה נכון?

התפילות העולות בחוץ לארץ נמסרות ביד ישרים הלא-כשרים ולוקחים מחצית השפע מהם, ואילו בארץ ישראל הכול עולה ישר עם השכינה לשמיים ומתקבלות כולם.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

תיקון הנפטרים הגדול בעולם

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

"תיזהר יש באוטובוס מטען חבלה!"

בחור צעיר עולה לאוטובוס בדרכו הביתה. הוא נכנס, מחפש מקום לשבת. לפתע הוא רואה שמישהו השאיר עיתון פתוח על אחד המושבים, עם פרסומות שממש לא מתאימות למי שרוצה לשמור על עצמו. הראייה הראשונה נעשתה בלי כוונה, אבל מכאן – זו כבר בחירה.

הבחור הצעיר מוריד את העיניים מיד וצועד במהירות למושב האחורי של האוטובוס. הוא מתיישב, מוציא ספר תהילים מהתיק ומתחיל לקרוא. תוך כדי קריאת התהלים... הוא נרדם.

ופתאום – בחלום – מישור עומד מעליו וצועק בקול נורא: "תיזהר! יש כאן מטען חבלה! זהירות, פצצה!" הוא מתעורר בבהלה, ולפתע הצעקות מהחלום יצאו לו במציאות מהפה, בקול רם. נהג האוטובוס שומע את זה, נבהל ובולם במקום. הוא פותח את הדלתות, וכולם רצים החוצה – וגם הבחור. תוך כדי ריצה הוא פתאום קולט: "רגע... זה היה חלום! איזה בושה, מה אני אגיד עכשיו?"

בינתיים מגיעה משטרה, מזמינים חבלן. והוא עומד שם וחושב לעצמו: "איך אני יוצא מזה?" החבלן נכנס לאוטובוס בזהירות, עובר מושב אחרי מושב, בודק... ופתאום: מתחת לאחד המושבים – מטען חבלה. אמיתי.

הבחור קופא במקום. "זה לא יכול להיות!" אבל זה קרה. כאן בארץ, לפני כ-40 שנה. הבחור הצעיר הבין שקרה כאן נס עצום, החליט לנסוע לנתיבות ולספר את מה שקרה לצדיק רבי ישראל אבוחצירא, הבבא סאלי זיע"א.

הבבא סאלי הסתכל עליו ואמר לו משפט שלא שוכחים: "תדע לך כלל בחיים: כשאדם שומר על עצמו – הקב"ה גם שומר עליו. לא רק הצלת את עצמך, אלא זכית להציל גם את כל הנוסעים שהיו איתך באוטובוס. אתה התגברת והלכת נגד הטבע – אז משמייים שינו בשבילך את הטבע. מידה כנגד מידה."

לפעמים אנחנו חושבים שההתגברות שלנו על היצר הרע היא רק עניין אישי שלנו. אבל האמת היא שכל רגע כזה, כל פעם שאנחנו אומרים "לא" למה שהעיניים רוצות לראות או למה שהפה רוצה לומר – הקב"ה רואה את המאמץ הזה, ויוצר מנן שמיימי שמגן גם על עליו וגם על הסביבה שלנו; על המשפחה, על הילדים ועל כל מי שקרוב אלינו.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

האם מותר לאשה לספר לבעלה לשון הרע?

אחרי עוד יום ארוך, שרה ויונתן ישבו במטבח המואר, עייפים אך נינוחים. כוסות התה החמות הפיצו ריח נעים של נענע. אבל על ליבה של שרה היה משהו מאוד מציק, דבר שפגע בה קשות והיא לא הצליחה להתאושש ממנו.

שאלה: האם שרה יכולה לספר לבעלה מה קרה לה – כדי לפרוק את צערה?

תשובה: בספר "התורה המשמחת" הובא בשם מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל שכאשר סיפור דברים נעשה כדי לפרוק את הצער בין איש לאשתו, הדבר מותר ואין בכך איסור לשון הרע. אבל נראה, שצריך להקפיד באמת שיהיה לתועלת ולא סתם לריכוך כדרך בני אדם. כמובן שמה שמותר לאישה לספר, לא מותר לבעל להאמין לסיפור, ובוודאי שאסור לו לספר את הסיפור לאחרים. אומנם בספר "חפץ חיים" כתב: "דע, דאין שום חלוק בְּאִסּוּר הַסִּפּוּר, בִּין אִם הוּא מְסַפֵּר לְאִנְשִׁים אֲחֵרִים, קְרֹבִיו אוֹ רְחוּקֵיו אוֹ לְאִשְׁתּוֹ, אִם לֹא שְׂהוּא דָּבָר, שְׂצָרִיךְ לְהוֹדִיעָהּ מִפְּנֵי הַתּוֹעֵלֶת, שֶׁתִּהְיֶה מְזָה עַל הַבָּא, כְּגוֹן, שְׂהִיא מְקַפֵּת לְאִנְשִׁים רַעִים, שֶׁיִּהְיֶה קִשָּׁה אַחֵר כֵּךְ לְהוֹצִיא מֵהֶם, עַל כֵּן הוּא מְסַפֵּר לָהּ אֶת טִבְעָם הָרַע וּמִזְהִירָהּ, שְׂלֹא לְהִקְיֹף לָהֶם." הרי שההיתר הוא רק לתועלת, אלא שיש לומר שפורקן צער כנראה גם הוא נקרא לתועלת.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו-3 ארוין.

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

התחבולה של היצר הרע

זמן קריאה: דק' 1

בשבוע שעבר דנו בטור זה בעניינו של בחור הנושא שם לועזי. לקראת תיקון הנפטרים הגדול שערץ 2000 עורך בקרוב על פי התיקון שייסד המקובל האלקי רבי יהודה פתיה זצ"ל, רציתי להביא דברים מופלאים שנכתבו בספר "טעמי המנהגים", בענין חשיבות שימור השם היהודי מדור לדור. וכך כותב הצדיק: "ועתה בעונותינו הרבים הרבה אנשים משנים שם ישראל לשם עכו"ם: מי ששמו יצחק כשם יצחק אבינו – קוראים אותו איגנאץ; מי ששמו דוד כשם דוד המלך ע"ה – קוראים אותו עדווארד; ליב – לעאפאלד. ואין שמם האמיתי נודע אלא בשוכם לעפר, שאז יחקקו על המצבה את שמם האמיתי. ובספר קישוטי כלה כתב שעליהם נאמר: 'קראו בשמותם עלי אדמות' – שרק על המצבות נחקק שמות יהדות שלהם. אמנם כיום אף על המצבות יש הרבה הכותבים רק את שם המכונה. כך דרך היצר הרע: היום אומר לו עשה כך, ומחר עשה כך – האב משנה את השם והלשון, הבן משנה את מנהגי ישראל, בן הבן יוצא חוץ לשיטה, ואחריתו עדי אובד..."

כי השם הנקרא לאדם בהיוולדו מזדמן מאת ה' יתברך באשר הוא שמו למעלה, והוא חיותו של אדם כל ימיו. ומה מאוד צריך להזהר שלא לשנות שם ישראל לשם עכו"ם, שהרי זו תחבולת הסי"מ [היצר הרע] לתפוס את האדם במצודתו ולטמאו, כי 'ביתר שמא אזלינן' [כל גורל האדם נמשך אחרי שמו] וכי אין נאה יותר שם ישראל משם עכו"ם? וב'ספר חסידים' כתב: לפיכך סמך פסוק 'זה ספר תולדות אדם' לפסוק 'לקרא בשם' – שיקרא אותו בשם ה', אחר שם של יהודי ולא שם של נוכרי".

על פי דברים אלו, במיוחד לגבי אנשים שבמשך חייהם כונו בשמות לועזיים של גויים – יש מקום לתקן זאת בתיקון הקדוש שנערך כאן במסגרת הערוץ המשמש בקרוב, ולהדגיש דווקא את השם היהודי. ובכך יבואו בעזרת ה' לתיקונם המושלם.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות – חייגו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-3212996

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

הישועה מגיעה דווקא על ידי החיסרון!

זמן קריאה: דק' 1.5

"ואני ערל שפתיים" (שמות ו, יב).

פעמים רבות אדם נולד עם חסרון מסוים, והוא מתלונן: "למה זה הגיע לי? מדוע הקב"ה הביא עלי את החסרון הזה?" ואינו מודע לכך, שדווקא החיסרון הוא זה שיצמיח לו את הישועה.

במדרש מסופר על משה רבנו, שבהיותו ילד "היה נוטל כתרו של פרעה, ומשימו על ראשו. והיו יושבים שם חרטומי מצרים ואומרים: 'מתייראים אנו מזה, שנוטל כתרו, ונותנו על ראשו, שלא יהיה זה אותו שאנו אומרים שעתיד ליטול מלכות ממך'. מהם אומרים להורגו ומהם אומרים לשרפו. והיה יתרו יושב ביניהם ואומר להם: 'הנער הזה אין בו דעת, אלא בחנו אותו, והביאו לפניו קערות של זהב ושל נחלת, אם יושיט ידו לזהב – יש בו דעת, והרגו אותו, ואם יושיט את ידו לנחלת – אין בו דעת, ואין עליו משפט מוות'. מיד הביאו לפניו, ושלוח ידו לקחת את הזהב. בא גבריא"ל ודחה את ידו, ותפס את הנחלת, והכניס ידו עם הנחלת לתוך פיו, ונכווה לשונו, וממנו נעשה כבד פה וכבד לשון".

לכאורה, יכולה היתה להיות למשה רבנו טענה: 'מדוע הגיעה עלי צרה כזו? מדוע נגזר עלי להיות בעל מום?' אולם חז"ל מגלים לנו, כי דווקא בשל המום הזה הוא יכול היה להיות מושיעם של ישראל! הקב"ה הכין אותו מראש לתפקיד הרם, ולצורך מילוייו היה עליו להיות ערל שפתיים, כבד פה וכבד לשון!

כאשר הקב"ה התגלה אליו מתוך הסנה והטיל עליו את השליחות, הוא מוסיף ומבטיח לו: 'ושמעו לקולך'. חכמינו ז"ל מבארים: "כך אמר לו הקב"ה: מכיון שתאמר להם לשון זה, 'פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי', ישמעו לקולך, שכבר סימן זה מסור בידם מעיקב אבינו ומיוסף הצדיק, שבלשון זה הם נגאליים".

כל המופתים שעשה משה רבנו לעיני ישראל, לא שכנעו אותם שהוא הגואל האמיתי. זקני ישראל סיפרו לסרח בת אשר על המופתים, ושאלו אותה האם מופתים אלו מוכיחים על כך שמשה הוא הגואל האמיתי, והיא השיבה להם בשלילה. הדבר היחיד שניתן להסתמך עליו הוא: אם יבוא גואל וישתמש בלשון: "פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי", שזהו הסימן!

אבל לכאורה, כל אחד היה יכול לבוא ולומר "פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי, אני המשיח!" ומהי ההוכחה מהשימוש בלשון הזאת, שמשה רבנו הוא הגואל האמיתי?

התשובה לכך היא, שהסימן היה, שאם יבוא גואל כזה, שבאופן טבעי איננו מסוגל לומר את המילים: "פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי", ובכל זאת יצליח לומר אותן – סימן שהוא הגואל האמיתי!

בהיותו ערל שפתיים, משה רבנו לא יכול היה באופן טבעי לבטא את האות פ'. הוא ביטא אותה כמו את האות ב'. במקום לומר "פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי" היה יוצא לו מהפה "בִּקְדֵּךְ בִּקְדָתִי". וכאשר הוא בא לפני בני ישראל, הוא הצליח לבטא ולומר "פִּקְדֵּךְ פִּקְדָתִי". כך הבינו בני ישראל: הוא הגואל האמיתי. כך התברר, אפוא, שדווקא החיסרון שהיה למשה רבנו, הוא זה שאפשר לו למלא את תפקידו הרם, ולהיות מושיעם של ישראל. אם לא אותו חיסרון לא היו ישראל מאמינים לו ושומעים לקולו. החיסרון הוא זה שהוביל לישועה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00

בדרכי רבותינו

השמש שהפך לראש ישיבה

זמן קריאה: דק' 0.5

רבי שלום שרעבי היה בחור צעיר מצנעא שבתומ, כאשר שמע על ישיבת המקובלים "בית אל" בירושלים. בהיותו בן 18 החליט לעלות לארץ ישראל במסע ארוך דרך הודו, בבל ודמשק. כשהגיע לירושלים ביקש מראש הישיבה, לקבלו כשמש – מסדר ספסלים, מחזיר ספרים למקומם, ומדליק נרות. ימים עברו, והתלמידים נתקלו בקושיות שראש הישיבה לא הצליח ליישב. בכל לילה, אחרי שכולם יצאו, היה הנער כותב את התשובות על פתק ומטמין בספרו של ראש הישיבה. "זה בוודאי פתק מן השמיים!" חשב לעצמו ראש הישיבה. זהותו נותרה עלומה, עד שבאחד הלילות בתו של ראש הישיבה התחבאה בתוך בית המדרש וראתה את רבי שלום מטמין את הפתקים. אחרי שסיפרה זאת לאביה, הושיב ראש הישיבה את "שלום השמש" לימינו, וכשנפטר, הפך רבי שלום שרעבי, הרש"ט, לראש ישיבת "בית אל". הרש"ט התמסר להפצת תורת הקבלה על פי שיטת האר"י. הוא חיבר את "סידור הרש"ט" עם כוונות התפילה שנהוג בהן עד היום בישיבת "בית אל", "נהר שלום" על כוונות התפילה, ו"אמת ושלום" – הגהות על ספר עץ חיים. בין תלמידיו: החיד"א, רבי יום טוב אלגאזי ורבי אברהם גרשון מקיטוב. נפטר ב' בשבט תקל"ז (1777 למנינם) ונטמן בהר הזיתים.

המוח היהודי

חלב מלאכותי

מה אם היה אפשר לייצר חלב אמיתי –

עם אותו טעם, מרקם וחלבונים – אבל בלי אפילו פרה אחת?

זה בדיוק היה החזון המהפכני של חברת "Remilk":

לייצר חלבונים חלב זהים לחלוטין לאלה שמפיקות פרות, אבל בלי להשתמש באפילו בחא אחד מן החי. איך? באמצעות תהליך מתוחכם של "פרומסציה", התססת שמרים שעברו שינוי גנטי המדמים את תהליך ייצור החלב בפרה. התוצאה הייתה חלבון זהה לחלוטין לחלבון מחלב פרה, אבל ללא לקטוז, מתאים לסבנונים, ועם חיי מדף של 4 חודשים.

אחרי חמש שנות פיתוח והשקעה של למעלה מ-150 מיליון דולר, החברה השיקה השנה את "החלב החדש". הטכנולוגיה כוללת עשרה פטנטים, והייצור מתבצע במפעלים בנפח תעשייתי – פרמוטורים של 6-5 קומות שבחזונם השמרים מייצרים את רכיבי החלב "בדיוק כמו הפרה, רק במקום בתוך הפרה".

בעתיד בחברה מתכננים לייצר גם יוגורט, גבינת גולגולות –

כולם ללא פרות, עם טעם ומרקם זהים למוצרי חלב

מסורתיים, והשום הגדול: זה פרווה!

הרצאות - יחידות דדון - מנהל הפקה ושירותים בערוץ 2000

זמן קריאה: 3.5 דק'

שמונה שעות מול המוות: ה', אני רוצה לחזור הביתה"

ברגעים האלה, של אימה טהורה בתוך בודקה קטן, כשמחבילים במרחק מטר אחד בלבד יורים לכל הכיוונים, לראשונה בחיי - אודי ארמה לא הפסיק להתפלל

התיקון שלי פה עדיין, שלא סיימתי את הדרך שלי פה, שיש לי הרבה מה לתרום לעולם הזה. פשוט אמרתי לו: זה בידיים שלך, שלא הגיע הזמן שלי, שאני רוצה לחזור הביתה. כל פעם שהם התקרבו, אמרתי: 'ה', בבקשה, 'ה', בבקשה, אני רוצה לחזור הביתה, אני לא רוצה למות. נחשפתי לכל כך הרבה רציחות, שאני כבר יודע מה הולך, כאילו זה עניין של זמן עד שמגלים אותי. אז זה היה הדיבור שלי עם ה' כל הזמן."

ואז הגיע הרגע שלו הוא כל כך חיכה, הקול הגואל נשמע מבעד לדלת. "אנחנו צה"ל, יש פה מישהו?" ואז אנחנו קופצים מהבודקה, אנחנו רואים חייל צה"ל, מחוץ לדלת שני מחבלים מתים, מספר אודי. "רועדים בכל הגוף, המומים, מחבקים את החייל."

היום, שנתיים אחרי, אודי עדיין מתמודד. "שלומי בסדר. לאט לאט. אני לא באמת מצליח לדעת מי אני אחרי המקרה הזה, כי החיים השתנו. אני לא אותו אודי שהייתי לפני כן. השתניתי לגמרי. החיים שלי ניצלו, אבל הנפש שלי מאוד מאוד נפגעה. אני עובר ימים מאוד מאוד קשים. שנתיים של ייסורים."

מה נותן לך כוח להמשיך?

"רק להיאחז בה'. תראה, הכי פשוט להרים ידיים ולשים סוף לחיים האלה. אבל כשיש את האמונה, ויודעים שאם עושים מעשה פזיז כזה - מגיעים למקומות לא טובים. אני מתבודד עם אבא הרבה, איפשהו משליך הכול עליו. אומר לו: 'אני בטוח שאני לא סתם פה, אתה לא סתם הוצאת אותי משם, ואתה הוצאת אותי! ואני יודע שאם הוצאת אותי משם, אז יש סיבה, ויש לי גם את הכוח להתמודד עם זה. כי אם לא, אתה לא היית מוציא אותי משם'."

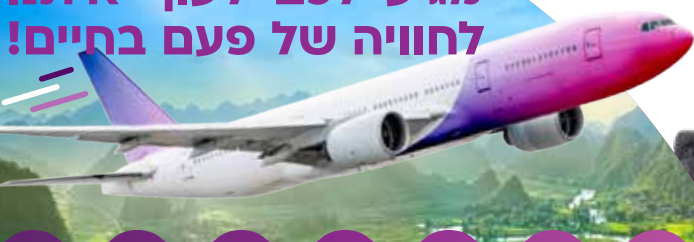
לריאיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!

073-2866527

חינו או סרקו: **ואתם בפנים!**

"ניסיתי לחפש את החברים שלי. פתאום אני מתחיל לקבל יריות. התחבאתי מאחורי איזו עגלה נגררת שהייתה בתוך המתחם עם עוד מישהו. מולנו הגיע מישהו, ופתאום היא קפאה במקום. רצתי אליה, הבאתי אותה, וישבנו שלושתנו מאחורי הנגררת. תוך כדי, כל החולות זזים מכדורים, ואנשים רצים וצרחות, כאוס מטורף. רצתי לצד ימין, נכנסתי לתוך הבר, התחבאתי שם בערך עם איזה 40-30 אנשים, כולם מתכופפים. אני מדבר עם חבר שלי, הוא אומר לי שהוא נמצא בפח הצהוב. לא כל כך ידעתי מה זה הפח הצהוב. החלטתי לקום לחפש אותו, ולא להתחבא בבר."

לפי התיעודים הקשים שיצאו מאותו הבוקר, זו הייתה החלטה שהצילה אותך.

"כן. איך שאני רואה את המחבלים מולי, לקחתי שוב פעם שמאלה, ראיתי שני אנשים באים מולי, ואז מצד שמאל ראיתי סוג של דלת. נכנסנו שמה לתוך איזה בודקה, והסתכלתי מהחלון. אני רואה את הבר ואת הנגררת שהתחבאתי שם רגע קודם, ופשוט רוצחים שמה את כולם בדם קר."

מה עבר לך בראש באותם רגעים?

"הבר נמצא ממש 20 מטר מהבודקה שלי. המחשבות שלי ברגעים האלה: פחד אימים. לא מצליח לקלוט מה גודל האירוע. אני פשוט מתחבא ומדבר עם השם. והמחבלים לא עזבו את המקום שמונה שעות."

שמונה שעות בבודקה? איך הם לא נכנסו אליך?

"הם פשוט ירו על הבודקה, אבל לא נכנסו. הם עברו הלך ושוב ליד הבודקה, נעמדו ממש מטר מאיתנו, מחוץ לדלת. זה נקרא פחד מוות. ככה שמונה שעות, הלך חזור, אנחנו שומעים אותם פשוט הולכים, הולכים ומדברים בערבית, צורחים בערבית. והנה הם באים, ואנחנו נפרדים כבר מהחיים כבר כמה פעמים. ופתאום הם מתרחקים, לא נכנסים. זה יד אלוקים נגעה שם, או שאולי ה' עיוור אותם. לא יודע. היו איתי מלאכים. אני לא יודע איך... מה להגיד, אבל היה שם משהו שהציל אותי."

אמרת קודם שדיברת עם ה'. איך נראית שיחה עם ה' ברגעים שאתה חושב שאלו הרגעים האחרונים של החיים שלך?

"אמרתי לה' שלא סיימתי את

מטר אחד. זה המרחק שהפריד בין אודי ארמה וחבריו לבין המוות. מטר אחד מחוץ לדלת הבודקה הקטן, עמדו מחבלים חמושים, עברו הלך ושוב, דיברו בערבית, ירו לכל עבר. שמונה שעות נמשך הסיט הזה. שמונה שעות שבהן אודי לא הפסיק לדבר עם הקב"ה, לבקש, להתחנן: "השם, בבקשה, אני רוצה לחזור הביתה". איך בדיוק המחבלים לא נכנסו לבודקה? למה הם לא פרצו פנימה? גם הוא בעצמו לא יודע.

אודי, קח אותנו לרגע לפני שהכול התחיל.

"נכנסנו בסביבות 5:00 אל מתחם המסיבה. הכול היה רגיל, הרגשה טובה. ב-6:29 התחילו טילים. כבר היינו בתוך הרחבה, ופתאום הפסיקו את המוזיקה. התחיל כאוס מוחלט. כולם בורחים, כולם צועקים. ואז חבר שלי אפי בא לכיווני, עלינו לאוטו ויצאנו לכיוון כביש 232."

הספקתם לצאת מוקדם או שכבר הקדימו אתכם?

"הייתה שמה שיירה של רכבים, וכל השוטרים אמרו לנו לצאת מהרכבים. השוטרים התחבאו מאחורי המכוניות בנשקים שלופים, ואנחנו מאחוריהם. שמה היינו בערך עד חמישה לשמונה - אז המחבלים התחילו לסגור על כביש 232 משני הכיוונים. המון ברחו לכיוון מזרח, ואני רצתי לכיוון השני, לכיוון המסיבה חזרה."

למה החלטת לרוץ חזרה למסיבה?

<< אודי ארמה

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

הבירור הסופי:

מיהו יהודי אמיתי!

שיש. ה' יתברך רוצה עכשיו שיהיה בירור – מיהו יהודי אמיתי! לכן הוא סוגר את הכול. אנשים אומרים לי שהלכו לרבנים גדולים מאוד – באמת הם רבנים גדולים, באמת הם צדיקים – ועדיין לא נושעו. אני אומר להם: כי ה' יתברך רוצה היום שכל בן אדם ידע איך להתקרב לה' לבד, איך להתחבר לה' לבד! כי זה הבירור שה' עכשיו עושה – הבירור מיהו יהודי אמיתי שיחזיק מעמד.

יש בלבול גדול בעולם ובעם ישראל. הסיבה בלבול הזה היא שהקדוש ברוך הוא החליט להסתגר. סגר את כל החלונות, גם התריסים, גם את הווילונות – עם ישראל עוברים מכת חושך. לפני מכת הבכורות, שאז הגאולה, יש מכת חושך. השלב של הגאולה שאנחנו נמצאים בו זה נקרא מכת חושך: ה' יתברך מסתגר לבד, סגר את החלונות, את הדלתות, את הווילונות ואת התריסים. חושך.

פירוש הדבר הוא שעכשיו, רק מי שיוודע להתחבר עם ה', מי שמאמין בה' ובטוח בו – רק הוא יכול למצוא את ה', ולזכות לגאולה. אבל כל מי שנתלה בכל דבר שהוא לא הקב"ה – יגלה שהכול סגור.

רק מי שיוודע איך להתחבר עם ה', גם בתוך החושך הזה הוא רואה את האור, הוא רואה שהכול זה ה'. וככה הוא בוודאי יעבור את כל הניסיונות

דברים שחייבים לדעת על חרטומי מצרים

1 חרטומי מצרים הם חכמי הכישוף והקסמים שהיו היועצים המקצועיים של פרעה בכל עניין של כשפים, אסטרולוגיה וחלומות. כאשר יוסף פתר את חלום פרעה, המדרש מספר שהחרטומים ניסו לפתור לפניו, אבל הפתורות שלהם "לא נכנסו באוזניו" של פרעה.

2 המדרש מספר שנאשר משה רבנו היה ילד בארמונו של פרעה, הוא היה נוסל את כתרו של פרעה ועם על ראשו. החרטומים הזהירו מהילד הקסן, ואפילו הציעו להרוג אותו. בסופו של דבר הציעו את "מבחן הגחלת והזהב" – וכן ניצל משה רבנו.

3 החרטומים הם שייעצו לפרעה להשליך את כל הבנים היאורה, שכן הם ראו בכוכבים שהמושע של עם ישראל "עתיד ללקות במים", ולכן גזרו על סביעת התינוקות.

4 במדרש מופיעים שמותיהם של שני חרטומים מרכזיים: יונס וימברוס. הם היו אלו שעשו את כל הכשפים לפני פרעה, וליוו אותו בכל עימות מול משה רבנו.

5 כשארהן הפך את המטה לחנין, גם הם עשו כן. כך גם במכת דם – הצליחו החרטומים להפוך מים לדם, ובמכת צפרדע – הצליחו גם הם להעלות צפרדעים. במכת כינים הגיע הכישוף, ואז הם הודו: "אצבע אלוקים היא".

6 שני החרטומים, יונס וימברוס, היו חלק מהערב רב שיצא עם בני ישראל ממצרים. לפי המדרש, הם שהייתו את העם לעשות את עגל הזהב והם שהפכו את העגל לדבר חי ומרסט בכשפיהם.

הרב עמנואל מזרחי - מרבני ערוץ 2000

התפוח שפותח שערים!

לחצות תפוח אדום יפה בליל שבת בסוף הסעודה – חצי לנעל וחצי לאישה, ולברך "בורא פרי העץ" לקינוח הסעודה. המילה "תפוח" היא אותיות "תוח" ו"ח", רמז גדול לפתיחת השערים לשלום בית ולברכה.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-3212995. ניתן גם להזמין
את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"תעשה לזה סוף, זו החניה שלנו!"

ונזכרתי שלא התפללתי ערבית! יצאנו מהבית מוקדם לחתונה ופשוט שכחתי. אז קמתי, התלבשת, והתפללתי."

חשבתי לעצמי: מי עושה את זה? מי מתלבש מחדש באמצע הלילה כדי להתפלל? התשובה הגיעה כשינגשתי אחרי הדרשה לאבא ושאלתי אותו: "איך זוכים לכזה דבר?" הוא חיך ואמר: "תראה, אשתי מאוד מקפידה על תפילת ערבית. היא מתפללת בלבוש שהיא יכולה לצאת איתו לרחוב. לא בנעלי בית, לא בקרוקס – בלבוש מלא. ואחרי התפילה היא יושבת ומדברת עם הקב"ה על היום שלה. הילדים רואים את זה כל יום. אין מה לעשות, זה נכנס."

הגיס סיפר עוד סיפור. אותה משפחה גרה בירושלים, בדירה עם חניה בטאבו. יש להם שכן בבנין שאין לו חניה, והוא החליט שהחניה של השכנים – זו החניה שלו. כל יום. בלי להגיד מילה, בלי לבקש רשות. סתם ככה.

אז מה עושה אב המשפחה? כל פעם שהוא חוזר הביתה, הוא מסתובב בשכונה, מחפש חניה, לפעמים

לא פעם אנחנו מסתכלים על משפחות מסוימות ושואלים את עצמנו: איך הם עושים את זה? איך הם זוכים לגדל ילדים כאלה? ילדים שיושבים ולומדים בהתמדה, שמכבדים את ההורים, שיש להם יראת שמים אמיתית. מה הסוד שלהם?

לא מזמן הייתי בשמחת חתן של קרוב משפחה. משפחה מבורכת עם 12 ילדים, וכולם – כל אחד ואחד – פנינה בפני עצמו.

אחרי שני סיפורים קטנים ששמעתי, הבנתי מה סוד החינוך במשפחה הזאת.

גיסו של החתן עלה לדבר, וסיפר משהו שהוא שמע מאבא של החתן. "תקשיבו לזה", הוא אמר. "יום אחד הם חזרו מחתונה בשעה 12 בלילה. אמרו קריאת שמע, ונרדמו בסביבות 1:30. האבא נשאר עוד קצת לומר תיקון חצות, וכשהוא יוצא מהחדר – הוא רואה את הבת שלו, בת ה-14, מתפללת ערבית בסלון בבגדים שהיא לבשה לחתונה!"

"אחרי שסיימה, האבא שאל אותה: 'למה את לא ישנה?' והיא ענתה לו: 'אבא, הרגע התעוררתי

רחוק מאוד. עם התינוקות, עם הקניות, עם הכול. ואחר כך כשהוא מגיע לבנין ורואה את השכן החונה בחניה שלו, הוא מחיך אליו, שואל לשלומם, מברך אותו בשבת שלום. בלי מילה אחת על החניה. בלי רמז, כלום. והאישה שלו? מעולם לא אמרה לו: "מספיק כבר! תעשה לזה סוף! למה אנחנו צריכים להיטלטל עם התינוקות? זו החניה שלנו!" כשאנחנו שואלים איך מגדלים ילדים טובים, אנחנו חושבים על שיחות, על הרצאות, על שיעורים. אבל האמת היא שהילדים שלנו רואים הכול. הם רואים איך אנחנו מתפללים, איך אנחנו מתייחסים לשכנים, איך אנחנו מתנהגים כשאף אחד לא מסתכל. והדברים האלה – הדברים שאנחנו לא אומרים בקול רם – הם בדיוק אלה שחוזרים הכי עמוק.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321299

תפשו >>>

הלוחם שחווה מוות קליני וחזר לספר:

"המחבל הפעיל חגורת נפץ והרגשתי שאני יוצא מהגוף"

בין חיים למוות

03:24 / 09:42

והשבוע - עשרות אלפי יהודים בארץ ובעולם צפו בפרק מטלטל במיוחד מתוך הסדרה "בין חיים למוות" בערוץ 2000. בפרק מספר דרור זיכרון, לוחם קרבי לשעבר, על הרגע שבו הכול השתנה. המחבל פוצץ את חגורת הנפץ, הגוף עף באוויר, הלב נעצר, והנשמה התנתקה מהגוף. "ראיתי את עצמי מלמעלה, שוכב

על הרצפה שלם, בלי דם, בלי פצע. ראיתי אותי מחוץ לגוף. וידעתי - אני כבר לא כאן". באותו רגע הוא חווה משהו שאין לתאר במילים: הנשמה נעה מעלה, שקט מוחלט, הרגשה של משהו גדול מהחיים עצמם. עד שהופיעה דמות בלבוש לבן מסנוור ואמרה לו בקול רך אך תקיף: "אתה לא שייך לכאן. עוד לא סיימת". באותו רגע הוא הרגיש כיצד הוא "חזר" אל גופו. אחר כך הגיעה ההתמודדות: פוסט טראומה, חרדות, לילות ללא שינה, תחושת ריחוק ונפילה. אבל דווקא מתוך השבר צמחה בנייה. בזכות הרבה אמונה בקב"ה, הוא בנה את חייו מחדש. "הספורט הוא התרופה שלי", הוא אומר. "אבל האמונה היא הנשמה שלי". אחת השאלות שהכי מטרידות אותו היום היא: למה דווקא אני זכיתי לחזור? והתשובה ברורה: כדי לעזור לאחרים שלא מצליחים לדבר. כדי לשבור את השתיקה. כדי להגיד להלומי הקרב בקול - אתה לא לבד. וכך, בתוך החושך שבלב המלחמה, נולדה לה שליוחות חדשה. מתוך המוות נבנית אמונה. סיפורו של דרור הוא עוד תזכורת חשובה לאמת הפשוטה: כל עוד נשמה באפנו, עוד יש למה לחיות ועוד אפשר לתקן.

כשר לכמה? - הרב ישי חתונה

ציפורי לילה? סכנת חיים!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

אנשים שהם "ציפורי לילה" נוטים לסבול יותר מעודף משקל ולחלות יותר במחלות מטבוליות שונות, סוכרת ומחלות לב. לפני כמה שנים בוצע מחקר גדול שבדק לראשונה בהיסטוריה האם אותם אנשים גם חיים פחות לעומת טיפוס הבוקר.

החוקרים עקבו במשך שש שנים וחצי אחר 433,000 אנשים בשנות ה-30 המאוחרות לחייהם, ועד אנשים בשנות ה-70 המוקדמות.

הנבדקים התבקשו למלא שאלונים ולהגדיר את עצמם על הסקאלה בין "טיפוס בוקר מובהק" ל"טיפוס בוקר חלקי" - ועד "טיפוס לילה חלקי" ו"טיפוס לילה מובהק".

כדי לקבל תוצאות אמינות ככל האפשר, החוקרים ביצעו התאמה של הנתונים למשקל גוף, מספר שעות השינה הכולל, עישון, מצב סוציו-אקונומי ועוד משתנים נוספים. ולהלן, התוצאות: בהשוואה ל"טיפוס הבוקר", משכימי הקום הקלאסיים, ישנה עלייה של 10% בסיכון לתמותה! הסיכון נמצא רק בקרב הנבחנים בעשור השישי לחייהם, ולא בנילים צעירים יותר. הסיבה לכך היא שנזקים של הרגלי השינה מתגברים מיום ליום, ורק בגיל מבוגר הם מגיעים ל"מסה הקריטית" שמביאה חלילה לתחלואה מקצרת חיים. ראוי לציין שאמנם החוקרים השתדלו לנטרל גורמים שעלולים להשפיע על התוצאות, אך מחקר מסוג זה, שמסתמך על שאלונים, לא תמיד יכול לקבוע קשר של סיבה ותוצאה. במילים אחרות, אין הוכחה חותכת שעצם העובדה שהאדם הינו ציפור לילה, מגדילה סיכון לתחלואה ותמותה, אבל גם אין הוכחה שזה לא כך... בין כך ובין כך, לא כדאי לקחת את הסיכון ואין ספק שכדאי לכוון את השעון הביולוגי שלנו ליקיצה בשעות הבוקר המוקדמות. הרמב"ם כבר עמד על כך, כשכתב: "נמצא עומד ממיטתו קודם שתעלה השמש". כלומר, על פי הרמב"ם יש לקום לפני הזריחה. זה המצב הטבעי והנכון שלנו. תהיו בריאים!

בריאות, בריאה ובורא

חומר "מונע קצף" בתוך האוכל?!?

יתלכדו בהן זחלים שלא יוסרו גם לאחר השטיפה.

עיקר יעילות החומר נובעת ממרקמו המבוסס על חומר שומני.

קיימים מספר סוגים: הראשון הוא חומרים על בסיס סיליקון (צורן), שעווה הידרופובית, או קרוסין ודלק. הסוג השני, שהיה נפוץ במשך שנים בתעשייה, הוא "אנטיפום" - העשוי ברובו משומן חיות. חומר זה נמצא בהרבה מהקפה הנמס המיובא, וכמובן - לא היה לו תחליף כשר. הסוג השלישי הוא מבוסס אלקהול, שייתכן שהופק מיון נסך, חלב עכ"ם, חמץ, פירות ערלה ושלל איסורים נוספים.

הפתרון הכשרותי הוא חומר מונע קצף על בסיס שמן צמחי. אולם כדי להיות בטוחים שזהו אכן החומר המשמש, נדרש גוף כשרות המסוגל לפענח את המרכיבים המופיעים בשפות זרות.

היו מי שרצו להתיר באופן גורף את השימוש בחומר מונע קצף, בטענה שהוא ניתן באחוזים קטנים הבטלים בששים. אולם לא ברור שמותר לקחת איסור כמו ידינו, להשליכו למאכל ולבטלו לתחילתה?

זו הסיבה שגם מוצרים "תמימים" לכאורה דורשים כשרות מהודרות - שכן החומר מונע הקצף המצוי בהם עלול להכיל מרכיבים אסורים, ורק פיקוח כשרות הדוק יכול להבטיח שהחלופה הכשרה היא זו המשמשת בפועל.

בתחילת שנות ה-80 כבש את השוק החלב העמיד - מוצר מהפכני שיכול לעמוד על המדף ימים רבים. כאשר תנובה העבירה את קו הייצור למפעל המשוכלל שלה ברחובות, התעוררה בעיה טכנית: בתהליך המזיגה נוצר קצף שפגע באטימה ההרמטית של הקרטונים וגרם לחלב להתקלקל. מאות אלפי ליטרים הושמדו, ולא עזרו אפילו מערכות מחשוב שהושקעו בהן עשרות מיליוני דולרים.

הפתרון הגיע בדמות נוזל לבן וצמיגי בשם "חומר מונע קצף".

חומר מונע קצף הכרחי כמעט בכל תהליך ייצור שבו נוצרת הקצפה. הקצפה מתרחשת במגוון תהליכים: תגובה של עמילים עם מים, כמו בשטיפת תפוחי אדמה, מזיגת משקאות חריפים המכילים אלקהול, חלבונים בעלי תכונות הקצפה, כמו במזיגת חלב ותהליכי תסיסה, כמו בבירה ומשקאות קלים.

החומר נמצא גם בשמן בישול למניעת קיצוף בטיגון, ובסבוני מדיחי כלים כדי שהקצף לא יפגע בפעולת המכשיר. לעיתים החומר נדרש מסיבות כשרותיות, כמו בירקות שטופים - יש לשבור את בועות הסבון כדי שלא

זמן קריאה: דק 1.5

זמן קריאה: דק 1

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
מרבני ערוץ 2000

תיקון לנפטרים

שדיברו בבית כנסת

מדי שבוע אנו לומדים כאן על החשיבות הרבה והזהירות הנדרשת בשמירה על קדושת בית הכנסת. מטבע הדברים, אחרי שהתחננו בדבר, עולה כעת שאלה מתבקשת: האם יש תקנה לאדם שנכשל בעברו בדיבורים של חול בבית הכנסת?

רבי שמעון בר יוחאי זי"ע"א מגלה לנו בספר הזהר הקדוש שאין דבר העומד בפני התשובה, ועל כל דבר אפשר לשוב בתשובה – אפילו אם נגזרו על האדם גזרות של שלשלאות ברזל, בכוח התשובה לשבר את הכול! במסגרת שיעורי בערוץ 2000 העליתי לשידור את היהודי היקר אשר מסעוד ביטון הי"ו. הוא סיפר שעבר מוות קליני והיה בבית דין של מעלה, וראה בעיניו ממש שהדין בשמיים על דיבורים בבית הכנסת חמור יותר מהכול. יש מרבתינו שכתבו שהרגיל לדבר בבית הכנסת, אפילו שלא בשעת התפילה – צריך להתענות 40 יום וללקות בכל יום, והרי הוא בנידוי. אבל כבר כתב בעל התניא באגרת הקודש שדי בכך שישב על הארץ ויבקש משלושה אנשים שיתירו לו נידוי שלמעלה, ולא חל עליו שום נידוי למפרע כלל ועיקר. רבותי, בידינו לעשות חסד של אמת עם הנפטרים היקרים לנו שכבר אינם איתנו, אולי נכשלו בחייהם בדיבורים בבית הכנסת או בכל דבר אחר – אפשר לערוך עבורם תיקון נפטרים שבכוחו להצילם אף בעולם האמת. ואין זכות גדולה מזו של המזכה את הרבים ומחזקם בשמירה על כבוד בית הכנסת, בין היתר בהפצת מגזין חשוב זה. זכות הרבים תעמוד לו בעולם הזה ובעולם הבא!

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חיינו 073-3212992

שתייה באמצע

הסעודה, צריך לבנון?

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

שלום כבוד הרב. יש לי כמה שאלות בעניין סעודה. זה נכון שפת פוטרת הכול?

יש פעמים שפת פוטרת הרבה דברים, ויש פעמים שאינה פוטרת כלום.

מתי היא לא פוטרת כלום?

אם אתה אוכל פחות מכזית פת, שאז מעיקר הדין אתה פטור מנטילת ידיים וגם אין ברכת המזון, אתה תברך על הפת "המוציא", אבל גם על כל מה שתאכל בידך עם הלחם תצטרך לברך עליו את הברכה הראויה לו ("שולחן ערוך" סימן קעז).

מה לגבי שתיית מים? הפת פוטרת?

כתב מרן ב"שולחן ערוך" (סימן קעז סעיף ז) שתמיד לפני הסעודה טוב לברך על משקה "שהכול נהיה בדברו", ובכך לפטור לכתחילה את השתייה שתשתה בסעודה. ואם בכל זאת לא בירך לפני כן "שהכול" לפני ברכת "המוציא", אזי ברכת הפת פוטרת את כל המשקים, חוץ מהיין שעליו מברך גם בסעודה. אך, כאמור, אם אוכל פת ולא נטל ידיים כי אוכל פחות מכזית – צריך לברך על המשקה (רבונו תם, "אור זרוע" סימן קנה, הרשב"א על מסכת ברכות דף מא ע"ב).

ומה פת לא פוטרת, גם אם אני אוכל כזית או כביצה?

כל דבר שאינו קשור לסעודה, אלא הוא קינוח, בדרך כלל מברכים עליו. כגון פירות העץ – ענבים, תפוחים, תפוזים וכדומה, או על פירות האדמה שבאים לקינוח, כמו אבטיח, מלון וכדומה וכן פיצוחים שקדים, פיסטוק וכדומה. על כל אלו צריך לברך אפילו שאוכל פת בשיעור כזית. ויש מי שאומר שהברכה על הפת פוטרת את אכילת התמרים, ואין זה נכון להלכה ("שולחן ערוך" סימן קעז).

אבל רגע, ראיתי את אח שלי לא פעם אוכל ענבים עם פת – בלי לברך עליהם. זה לא בסדר?

זה בסדר. כי אם הוא אוכל ענבים עם הפת, הוא לא צריך לברך על הענבים, שכן באופן כזה הפת פוטרת ("שולחן ערוך" שם).

ואם במקרה שאכל את הפירות עם הפת, ונשאר עוד פירות אחרי שסיים את הפת – וכעת הוא אוכל אותם לבד בלי פת. צריך לברך עליהם?

לא יברך על הפירות, כיון שקבע סעודה על הפירות עם הפת, אז אפילו אם נשאר לו פירות – אוכל אותם ללא ברכה ראשונה ואחרונה ("ילקוט יוסף" ברכות חלק ב, עמ' קלב).

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
מרבני ערוץ 2000

כך טולים לתורה!

הציבור, אך ה"פרי מגדים" כותב כי המנהג הוא לכבוד התורה עצמה, שהעולה ממנה אליה כי היא חביבה עליו.

כשחוזרים מעליית התורה למקום, המנהג הוא דווקא בדרך הארוכה. המקור למנהג זה הוא מהפסוק ביחזקאל: "ובבוא עם הקרץ לפני ה' במוצאים הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצא". ויש בזה עוד טעם: להראות שקשה לו להיפרד מן התורה.

העולה לתורה אוהז בשתי ידיו בספר התורה – באמצעות המטפחת, או בעמודי הספר הנקראים "עץ חיים" – ואז מברך. זה דומה לכל המצוות שמברכים עליהן כשאוחזים אותן ביד, כמו תפילין וטלית. לאחר הברכה, הוא מסיר את ידיו השמאלית וממשיך להחזיק בספר התורה בימינו עם המטפחת, כל זמן הקריאה.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי". השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

בקהילות הספרדים נהגו שלא לקרוא לעולה לתורה בשמו מראש. והטעם הוא שחששו שמא העולה לא יוכל לעלות מסיבה כלשהי, ואז יתקיים בו – חס ושלום – מה שאמרה הגמרא במסכת ברכות: "אמר רבי יהודה שלושה דברים מקצרים ימיו ושנותיו של אדם: מי שנותנים לו ספר תורה לקרוא ואינו קורא, מי שנותנים לו כוס של ברכה לברך ואינו מברך, והמנהיג עצמו ברבנות". אומנם, בני אשכנז לא חששו לכך והם קוראים בשם מראש. כמובן שאם אדם נמנע מלעלות בגלל אונס, אין עליו חובה לעלות ואין בכך חשש כלל. וכן בקהילות רבות נהגו שלא להעלות שני אחים או אב ובן זה אחר זה, מחשש לעין הרע. מנהג ישראל הלכה הוא כאשר עולים לתורה – לעלות בדרך הקצרה ביותר. "בעל הלבוש" מסביר שהטעם הוא טורח

זמן קריאה: 1.5 דק'

מהחטבח מירב חלכה

פנקייק לוטוס

מצרכים:

- כוס חלב
- כף לוטוס
- רבע כוס סוכר
- 3 ביצים
- 2 כוסות קמח
- 2 כפיות אבקת אפיה

אופן ההכנה:

1. מכניסים לקערה לפי הסדר: כוס חלב, כף לוטוס, רבע כוס סוכר ו-3 ביצים.
 2. מערבבים היטב.
 3. לאחר מכן מוסיפים 2 כוסות קמח ו-2 כפיות אבקת אפיה.
 4. מערבבים היטב עד לקבלת בלילה חלקה.
 5. במידה והבלילה סמיכה מדי, ניתן להוסיף חלב.
 6. במידה והבלילה דלילה מדי, מוסיפים כף קמח.
 7. המרקם של הבלילה צריך להיות כמו של קטשופ.
- בהצלחה ובתיאבון!

*ההנחלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפיצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק! ז'נל סט מכשירי חשמל מהפכניים: שואב שוטף Tineco + ניג'ה גריל ג'.

מתנת רשת חשמל הקרן

073-2866527

חייגו או סרקו: אותך כפנקא

הקווים פתוחים במצ"ש

מאירים את הבית

החשט שצ'ר אותי בדרך להלוויה

מעבר לעצמנו.

משה רבנו "רואה" את הסבל של עם ישראל במצרים. הוא "רואה" את האחר, מפנים ומכניס את עצמו לתוך כאבו; ממש מרגיש אותו בתוך ליבו.

הרח משה היה יכול להישאר בארמון פרעה. לחיות חיים של נוחות ושלווה. אבל הוא בחר לצאת כדי להבין – מה קורה לאחיי?

וזו הנקודה: האם אני מסוגלת לצאת מהבית הנוח שלי – לא רק פיזית, אלא גם נפשית? האם אני מסוגלת לצאת מה"אני" שלי ולהיכנס ל"אני" של מישהי אחרת?

זה לא קל. זה דורש ממני למעשה "לצאת מעצמי" – ולפעמים זה הדבר הכי קשה שיש.

אבל כשעשיתי את זה, כשיצאתי לקור הזה עם המחשבה "היא צריכה אותי", משהו השתנה. נכון, הקור לא נעלם, אבל הוא כבר לא היה המרכז. החיבוק שחיבקתי את חברתי, הדמעות שהורדנו יחד, הידיעה שאני לידה ברגע הזה – זה היה הכול.

משה רבנו ראה את עם ישראל. באמת ראה. וזה מה שאנחנו יכולות לעשות: לתת זו לזו את המתנה של "אני רואה אותך".

בשבת האחרונה אימא של חברה קרובה נפטרה. ההלוויה נקבעה לשעה 21:30 במוצאי השבת, ואני רק חשבתי איך אני יוצאת לקור המקפיא שבחוץ וזה עשה לי צער גדול. הרי בשבילי זה לא רק הקור – זו העייפות אחרי שבת ארוכה, הילדים שצריכים להירגע, הבית שמחכה לסדר, המחשבות האלה הסתחררו לי בראש בזמן שהתארגנתי ליציאה.

עד שבעלי אמר לי משפט שחדר לי כמו חץ ללב: "אני חושב שלחברה שלך קצת יותר קשה עכשיו".

נעצתי. כמה הוא צודק. כמה הייתי שקועה בעצמי. חברתי איבדה את אימא שלה, והיא עומדת כעת באחת השעות הקשות ביותר בחייה – ואני חושבת על זה שקצת קר לי?

...

יש משהו מדהים באופן שבו האדם נוטה לראות את העולם דרך עצמו. כל סיטואציה, כל אירוע, כל מקרה – אנחנו מיד מתרגמים אותו למה שזה אומר עלינו. איך זה משפיע עליי. מה זה עושה לי.

זו לא רשעות. זו פשוט נקודת המבט הטבעית שלנו על העולם. אנחנו רואים הכול מהחלון שלנו, מהסלון שלנו, מהחיים שלנו.

אבל משה רבנו מלמד אותנו על היכולת לראות

התכשיטים של השולחן!

אידיאלי עבור בדי פשתן או בדים שמתקמטים בקלות.

סידור מפית "מפל נופל" (חצי מהמפית על הצלחת העיקרית והחצי השני משתלשל מטה אל השולחן) יוצר מראה מושקע ומתאים במיוחד למפיות בד פשתן או כותנה.

קיפול מפית "פרח" מעדן את השולחן ומעניק לו מראה רך וכפרי ומתאים במיוחד לבדים עדינים כמו משי, סאטן, או בדים מתקמטים.

קיפול מפית "משולש עומד" יוצר מראה יוקרתי ורשמי, ומתאים לבדי כותנה ופשתן.

קיפול מפית "כיס" מעניק לשולחן תחכום מיוחד שכן ניתן להניח את הסכום

באלגנטיות בתוך הכיס בתוספת פרחים קטנים, או עלה מיוחד והוא מתאים לכותנה ופשתן.

לא משה באיזה עיצוב בחרת, מפית מוסיפה יופי ורובד עיצובי נוסף לשולחן – אל תוותרו עליה! שבת שלום!

ברוך ה', עכשיו כשעל השולחן שלנו כבר מונחים מפה, ראג, פלייסמנטים, סט כלים בשכבות, סכו"ם וכוסות – הגיע הזמן לאקססורז, או כמו שאני אוהבת לקרוא להם: התכשיטים של השולחן. ויש כמה כאלו.

הראשונה שבהם היא, איך לא, המפית! בין שתי האופציות הקיימות, מפית בד או מפית נייר, ההעדפה שלי היא מפית בד. אומנם, מפית נייר היא אפשרות מגוונת יותר מבחינת צבע ודוגמה, שכן יש בשוק מגוון אדיר, אך אין לי ספק שכדי ליצור מראה אלגנטי ויוקרתי – הבחירה שלי היא מפית בד.

כלל הזהב הוא שמפיות בד חייבות להיות תואמות למראה הכללי של השולחן. לכן, מומלץ להתאים את המפית למפה בצבע ובסוג הבד, וניתן גם להתאים אותה לפלייסמנטים. באשר לאופן הסידור והקיפול של המפית ישנם מספר עיצובים וניתן למצוא בקלות מדריכים מפורטים על תהליך קיפול המפית בכל סגנון שתבחרו, כאשר כל אחד מדבר שפה עיצובית שונה וייחודית: סידור מפית בסגנון "מניפה" מעניק לשולחן מראה יוקרתי ומושקע והוא לרוב מתאים לבדי כותנה. סידור מפית "קשירה" יוצר מראה אלגנטי ורך, והוא

מאירים את הנעורים

חילוני פאזות הצין אחת!

כ-36,000 פיסות מידע בכל שעה, יותר ממיליון עצבים מחברים כל עין למוח. למעשה, כמחצית מהמוח כולו מוקדשת לתהליכים הקשורים לראייה. העין יכולה לשנות את מיקודה עד 50 פעמים בשנייה אחת. היא מסוגלת להתמקד בחדות על מרחקים משתנים – החל ממרחק של סנטימטרים ספורים ועד קילומטרים רבים. עד כמה רגישות העין שלנו מדהימה? אילו כדור הארץ היה שטוח לחלוטין, היינו מסוגלים להבחין בנר דולק ממרחק של 40 קילומטר!

בורא עולם ברא אותנו בחוכמה נפלאה שאין לה גבולות. כל פעם שאנחנו פוקחים את העיניים – זה נס גדול שקורה ממש עכשיו.

ממש עכשיו, בזמן שאתם קוראים את המילים האלה, התמונה שנקלטת ברשתית העין שלכם היא הפוכה לגמרי – המוח שלנו הוא זה שהופך את התמונה בחזרה באופן אוטומטי, בלי שאנחנו מרגישים את זה בכלל. בשנות ה-50, פרופסור אוסטרי בשם תיאודור אריסמן ביצע ניסוי מרתק: הוא ביקש מעוזרו ללבוש משקפיים מיוחדים שגרמו לו לראות את הכול הפוך. תוך זמן קצר, המוח של העוזר הסתגל ולמד "להפוך" את התמונה ההפוכה בחזרה – כלומר, הוא התחיל לראות "נכון" גם דרך המשקפיים ההופכים!

העין שלנו מורכבת מיותר משני מיליון חלקים פעילים שעובדים יחד. העיניים שלנו מעבדות

"הם הביאו הו התדהמה: זה אתה?"

סיפורים
וייזונים
בלע
השוכה

רגע בדיוק נפל הפתק מהארנק. "נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי מוותר מפסיד", קראו המילים מתוך המכתב. יוגב חיך לעצמו והסכים בשמחה. "יהי רצון שבזכות הוויתור שלך – תזכה להתחתן עוד השנה!" בירכו אותו בני הזוג בחמימות. כל מי שהיה מסביב ענה אמן. למחרת בבוקר, אימו מחייגת. "התקשרה אליי דודה פרידה. יש לה מישהי בעבודה, בת 24, מבית שומר תורה ומצוות". יוגב העביר את הפרטים כמקובל, ותואמה פגישה בין השניים. הם נפגשו, טיילו, שוחחו. הכול הרגיש טבעי וטוב. בפגישה הרביעית קבעו שבפעם הבאה יוגב יגיע לבית הוריה, לפגוש אותם לראשונה.

הגיע היום. יוגב הגיע, המשודכת פתחה את הדלת בשמחה והציגה אותו להוריה. לפתע ההורים קמו, הביטו בו, ושתקו. גם הוא שתק. הם הבינו. רק המשודכת לא הבינה מה קורה. ואז כולם פרצו בקול. "זה אתם!" הוא קרא. "זה אתה! מהתור!" הם ענו בחיך גדול. "דע לך שכל הקנייה ההיא הייתה בשבילה – ליום ההולדת שלה!"

בחסדי ה', בני הזוג זכו להקים בית נאמן בישראל והיום כבר יש להם חמישה ילדים, בלי עין הרע. בזכות התפילה, בזכות תיקון המידות – ובזכות הוויתור!

"בוא איתי, מה אכפת לך?" הציע אלעד ליוגב. "זה כולה שיעור תורה!" יוגב לא התלהב, אבל הסכים. להפתעתו הרבה, הוא נהנה מאוד מכל השיעור. אבל בסוף השיעור הרב אמר משפט אחד, בשם מרן ראש הישיבה רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן זצ"ל, שנגע בו: "נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי מוותר מפסיד". יוגב כתב את המילים על פתק ואת הפתק קיפל לתוך הארנק. בהדרגה הוא התחזק. התחיל להניח תפילין כל יום, ובסופו של דבר קיבל על עצמו שמירת שבת מלאה. הוריו לא התנגדו, אבל היה לו קצת קשה לחיות בבית שלא שומר שבת, והוא התחיל להתארח בשבתות בשיבות לבעלי תשובה בירושלים. השנים עברו, והוא כבר בן 28, רווק, מחפש שידוך. במוצאי שבת אחד בירושלים הלך לכותל. עמד מול האבנים העתיקות ולחש תפילה מעומק הלב. "ריבוננו של עולם", דמעה קטנה ירדה לו על הלחי, "רק אתה מזווג דיוגים. בבקשה, שאזכה להתחתן השנה!" בדרך הביתה יוגב נכנס לסופרמרקט בכניסה לעיר. התור בקופה היה ארוך נורא. העגלה שלו הייתה עמוסה, וסוף סוף הגיע תורו. ואז התחיל המבחן. הקונה שלפניו בקופה גילה שחסר לו מאה שקל. יוגב פתח מיד את הארנק והשלים את החסר. רגע אחרי, הגיעו מאחוריו זוג מבוגרים עם עגלה עמוסה. "תסלח לנו", הם ביקשו בחיך, "אתה יכול לוותר לנו? אנחנו ממחרים למסיבת הפתעה של הבת שלנו!" באותו

זמן
קריאה:
דק 1.5

מזהים מה חסרת התחנה?

נראה אתכם מזהים
מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה
של המגזין הקודם:
שולחן ערוך

כתבו לנו למייל:
אולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

"אני לא מצליח להתרכז בלימוד שחמט, זה אכזרי?"

גמרא אינטנסיבי דורש הסתגלות רצינית. רוב הבחורים חווים את זה בשנה הראשונה, וזה מעיד דווקא על הרצינות שבה אתה ניגש ללימוד ולבניית עצמך.

כדי להפוך את הקושי לשמחה והיכרות עם התורה, אני ממליץ לך להתמקד בשלושה יסודות: ראשית, אני מציע שתיתקן לעצמך יעד בלימוד הגמרא – אפילו קטע קטן יחסית. תלמד אותו בצורה ממוקדת, בשמחה ובאהבה. זכור: לא תמיד חשובה הכמות, אלא יותר האיכות וההבנה המוחלטת. ההתמקדות הזו תרכז אותך ותיתן לך שמחה בלימוד. אני מאמין, שברגע שתרגיש שמחה ושייכות, אתה תראה שאפילו הזמן שניתן לך בישיבה הוא מעט, ושאתה צריך עוד יותר זמן ללימוד הגמרא!

שנית, כדאי שתמצא לעצמך חברותא טובה. בחר חבר שאתה מרגיש איתו פתוח. אתה יכול גם

שלוש כבוד הרב. בתלמוד
תורה היינו משלבים לימודי קודש
עם שיעורי חול. עכשיו, זו השנה הראשונה שלי
בישיבה קטנה ואנחנו לומדים כל היום, שעות ארוכות, רק גמרא – אני מרגיש שזה מאוד קשה לי! הריכוז בורח ואני מתקשה לשבת זמן רב על סוגיות עמוקות. זה טבעי להרגיש קושי כזה בשנה הראשונה?

...

בחור יקר וחביב, ראשית, אני מאחל לך בהצלחה רבה. ואני רוצה לומר לך שאתה צודק לחלוטין: המעבר מהתלמוד תורה לישיבה קטנה אינו תמיד קל – הוא מאתגר, אך הוא גם מרגש ומצמיח. התחושה שלך היא נורמלית לחלוטין! תהיה רגוע לגמרי ביחס לתחושות שלך. אתה עובר שינוי עצום בסדר היום שלך, והמעבר מלימוד מעורב ללימוד

זמן
קריאה:
דק 1.5

אלה:

תשובה:

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב",
שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם
יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום
שם כמובן)

"מפזר החוס" Se החוטאנים

זמן קריאה: דק' 1

בשבוע הסברתי לכם על תרדמת החורף – ההיברנציה – שמאפשרת לבעלי חיים רבים לשרוד את העונה הקרה. דיברנו על איך הגוף יורד לפעילות מינימלית, הדופק מאט, ובעל החיים נכנס לשינה עמוקה בלי צורך באוכל או במים. ראינו שיש כמה סוגים של שינת חורף: מ"מנום חורף" של הדב שיכול להתעורר בכל רגע, דרך שינת החורף העמוקה של הזוחלים שלא מסוגלים להתעורר, ועד "דיאפאזה" של חרקים – עיכוב בהתפתחות שבו הזחל או הגולם נשארים תקופה ארוכה בשלב אחד. אבל כדאי שתדעו שלא כל בעלי החיים בוחרים בשינה. יש כאלה שמתכוונים לחורף בצורות אחרות לגמרי.

יש עופות שנודדים אל המקומות החמים לקראת החורף, וזהו בעצם הנדידה הגדולה שניתן לראות לרוב מצפון לדרום. יש בעלי חיים שמתמלאים בשומן או מגדלים פרווה מיוחדת, ויש בעלי חיים שמכנים לעצמם מסתור חם – קן מיוחד עם צמר גפן נעים בפנים.

אבל אין הרבה יצורים חיים בטבע שממש יוצרים חימום בתוך הבית שלהם כמו משפחת הרקונים. אני קורא לזה "שיטת הקומפוסט": מתחילת החורף ה"רקונים", חוטמנים, אוספים זבל ולכלוכים אורגניים ונותנים לזה לתסוס. נשמע מוזר?

הסיבה לטבע המשונה הזה של החוטמנים היא שהליך הריקבון של חומרים אורגניים יוצר חום עצום שיכול להגיע במרכז ל-70 מעלות! ככה הם יוצרים מעין תנור פראי ופיראטי שמחמם ממש את כל אזור הכלוב.

רק צריך לזכור: לא מלטפים חוטמנים בחורף. ככל הנראה הידיים והרגליים שלהם מלוכלכים מאוד.

מי יודע, אולי יום אחד מישורו יעתיק את שיטת החוטמנים וימציא "מפזר חום" לחימום אורגני ואקולוגי – שגם מכלה זבל וגם חוסכת חשמל!

שינוי צורת הכתה שנה את הנפש!

זמן קריאה: דק' 1.5

"ספר החינוך" כותב: "אחרי המעשים נמשכים הלבבות". רבותינו ז"ל מלמדים שאם אדם אינו מרגיש חיבור, אהבה, שמחה, אמונה או ביטחון – אין זו סיבה להמתין עד שהרגש יגיע מעצמו, אלא ההיפך הוא הנכון: כאשר אדם נוהג בפועל כמי שכבר מרגיש רגשות אלו – ליבו יימשך בעקבות המעשה. הרעיון הזה מהווה עיקרון יסודי גם בתחום הגרופותרפיה. כפי שהסברנו בעבר, גרופותרפיה היא שיטה טיפולית ייחודית שעושה שימוש בכתב היד ככלי לשינוי רגשי, התנהגותי ומחשבותי. אחת מהמטרות המרכזיות שבהן הגרופותרפיה יכולה לסייע היא חיזוק הביטחון העצמי. אחד המרכיבים המרכזיים שגרפולוגים בודקים הוא גודל האותיות. כתב קטן במיוחד עשוי לשקף תחושת קטנות, הימנעות, פחד לטעות או רצון שלא לתפוס מקום. כדי לחזק ביטחון עצמי, מומלץ לתרגל הגדלת הכתב במעט, כך שהאדם ילמד "לתפוס מקום" על הדף – ובהדרגה, גם בחיים. תרגול כזה משדר למוח מסר: אני נוכח, יש לי ערך, אני כאן. אלמנט נוסף הוא לחץ הכתיבה. לחץ חלש ורופי יכול להצביע על עייפות, רפיון

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL שאלה לייעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו תשובה של גרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעילום שם כמובן).

חיים ישראל

סיפור חיי

הצלחה היא תהליך אין קיצורי דרך!

מייד; החלטות שלא היה ברור אם הן נכונות. אבל בדיעבד, דווקא התקופות האלה בנו את היציבות.

עם השנים למדתי לא לפחד מהקצב האיטי. לא כל שיר צריך להיות להיט, ולא כל ערב צריך להיות שיא הקריירה. לפעמים מספיק לדעת שאתה הולך בדרך שלך, ולא נגרר אחרי אף רעש. יש משהו משחרר בהבנה הזאת. אתה מפסיק לרדוף, ומתחיל לדייק. אתה מקשיב יותר לעצמך, ופחות עושה השוואות. וזה אולי

המסר

שאני לוקח

מפרשת השבוע: "לאט, אבל בטוח" זו לא עוד

קלישאה, זו דרך חיים.

מי שמחזיק מעמד, מי שלא מוותר על

האמת שלו, בסוף

גם רואה תוצאות.

שבת שלום!

(צילום: הפקות ישראל)

פרשת וארא לא מביאה פתרון מייד. אין בה רגע אחד שבו הכול

מסתדר. יש

התחלה של תהליך.

וזה אולי הדבר הכי

אמיתי שיש.

הרבה אנשים אוהבים סיפורי הצלחה מהירים. שיר שתפס ב"בום", הופעה שהתמלאה תוך יום, פריצה שנראית פתאום. אבל מי שחי את הדרך יודע היטב: כמעט שום דבר אמיתי לא קורה ככה.

אני פוגש לא מעט צעירים ששואלים אותי איך מתחזקים קריירה במשך זמן רב. התשובה שלי תמיד פשוטה: סבלנות. לא במובן של "לחכות", אלא במובן של להמשיך לעבוד גם כשלא מרגישים שמתקדמים. אנו רואים את זה אצל עם ישראל. אחרי כל כך הרבה שנות שעבוד, הם אפילו לא יודעים, אבל גלגל הגאולה כבר התחיל להסתובב. גם בקריירה שלי היו תקופות כאלה; עבודה בלי פידבק

זמן קריאה: דק' 1.5

*ההגרלה בכפוף לתקנון

שגרירים?

מגיע לכם לעוף איתנו לחוויה של פעם בחיים!

מצטרפים לנבחרת מפצי המגזין ונכנסים להגרלת הענק!

תווית קניה בשווי אלפי שקלים ברשת קרפור

073-2866527

חייגו או סרקו! אתם כפנים!

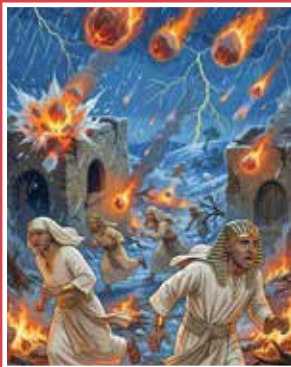

מאירים את הילדים

לכני
ובנות
12 TV 5

מכאן 5 הקדלים

בעשר המכות הטבע כל השתעבד והתהפך מול הרצון האלקי. בשני הצדדים שלפניכם מסתתרים כמה הבדלים. מצאתם את כלם? מעלה שלחו לנו ואולי תזכו בפרס!

חידה?

מה ירד מהשמים עם הברד?

תשובה לחידה משבוע שעבר: נחש.

יזירות

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה ויפה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של תהלה סינה אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת: MAC@tv2000.co.il וכן תכנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

בבית קפה: מלצר: "כן, אדוני, מה בשבילך?" - "תביא לי הפק." מלצר: "הפק? מה זה?" - "קפה, הפוך..."

מאתגרים את הנשמה

התשלום הפול לחיט העני

היא ספרה לו בגאון שנתנה אותו במתנה לחיט. ואז רבי זושא שאל שאלה: "רגע, את שלמת לו על העבודה?"

"מה?" אמרה הרבנית בתמיהה. "לשלם? אבל נתתי לו הכל במתנה!" אמר לה רבי זושא: "החיט הוא אדם עני. הוא עבד שבוע שלם על הפגד שלך. הוא ובני משפחתו חכו לשכר בסוף העבודה כדי לקנות אכל. למה הוא צריך לסבל רק בגלל שאת רוצה לתת מתנה לבתו?"

הרבנית: את הנקדה?

הרבנית עשתה מצוה גדולה של צדקה - אבל באותו הזמן, בלי לשים לב, הצדיק האיר את תשומת לבו שבאפן עקיף היא גם גרמה "עול" לחיט העני

שעבד קשה ולא קבל שכר! הרבנית הבינה את הטעות, והלכה מיד לשלם לחיט על העבודה.

אז מה למדנו מכאן?

כשאנחנו רוצים לעשות דבר טוב - צריך לחשב קצת קדימה. לא מספיק שהכונה שלנו טובה! צריך לבדוק: האם בדרך לעשות את המצוה הזאת, אני לא פוגע במישהו אחר? האם אני לא גורם לו נזק או צער? לפעמים אפשר לעשות את שני הדברים ביחד - גם לעזור לאדם אחד וגם לא לפגוע באחר. זכרו תמיד: מצוה אמתית היא כזאת שלא גורמת לאף אחד נזק בדרך.

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשי: "מאיר זואטה - מתוקים מדבש"

שלום לכם, ולדים צדיקים!

תגידו, יכול להיות שאדם יעשה מצוה ממש גדולה, ובאותו הרגע בדיוק - בלי לשים לב, כמוכח - הוא גם יעשה עברה? נשמע מוזר, נכון? בואו נראה איך זה יכול לקרות...

בבית של הצדיק הגדול רבי זושא מאניפולי שרר עני גדול. ממש לא היה להם כסף. הבגדים של בני הבית היו ישנים ובלויים, ולא היה להם כסף לקנות חדשים.

יום אחד הצליחה הרבנית להשיג חתיכת בד יפה ומשפחתה היא הלכה לחיט של העיר ובקשה ממנו לתפר לה בגד חדש ויפה.

כשהגיע הזמן לקחת את הבגד המוכן, הרבנית ראתה לפתע את החיט בוכה!

"למה אתה בוכה?" שאלה הרבנית בדאגה.

והחיט ספר לה: "הבת שלי התאסרה, ברוך ה'! כשאנשים ראו אותי תופר בגד כל כך יפה, הם חשבו שאני תופר אותו לבת שלי לחתונה. אבל אני אדם עני, ואין לי כסף לקנות לה בגד כזה! אם משפחת החתן תגלה את זה - הם יבטלו את כל החתונה..."

מה עשתה הרבנית? בלי לחשב פעמים, היא אמרה לו מיד: "אל תדאגו תקח את הבגד הזה ותתן אותו לבת שלך במתנה!"

מה אתם חושבים - היא עשתה דבר טוב, נכון?

כשהרבנית חזרה הביתה, שאל אותה רבי זושא: "איפה הפגד החדש שלך?"

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המָגָזִין

אלו התשובות החכמות של הילדה המקסימה והצדקת מירי יעקבסון מבני ברק - והיא הזוכה שלנו השבוע! ילדים יקרים, גם אתם יכולים - ענו על השאלות שלנו, שלחו לנו את התשובות, ותכנסו להגרלה!

היכן מסתתרת?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 כנים 2 צפרדעים.

הדיווח

"שום" זה דבר מאוד חיוני והכרחי לעולם. כמו שהפתגם הידוע אומר: "אין שום - יאוש בעולם..."

אברהם מתקשר לחברותא שלו: "תקשיב, אני קצת מאחר, תניח את הספר שלי על הסטנדר ותפתחי" אומר לו החבר: "אל תדאג, ראש הכולל יגיע מאחר היום" - "נו אז מה אם ראש הכולל מאחר? ה' לא רואה?"

ילדים יקרים, עליכם לענות על השאלות הבאות, הצלחתם? איזה יופי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס! את התשובות יש לשלח אך ורק למיל MAG@TV2000.CO.IL

השאלות:

- 1 האיש שגה תתחיל מסבת יום ההולדת?
- 2 מי חוגג יום הולדת?
- 3 בן כמה הוא יהיה?
- 4 מה הוא יקבל למחנת יום הולדת?
- 5 מה התאריך היום?
- 6 מנצח את מכשיר ההלפון?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@gmail.com

ילדים יקרים! נכון יש לכם חלום להפנס לחנות משחקים ולקחת מה שפא לכם?!

עכשו החלום הזה יכול להתגשם

עושים מוני למגזין ונכנסים להגרלה על 3 דקות חלומיות בממלכת הילדים!

חיינו ואותך בפנים!

073-2866527

